

مردم و جنگ

نگاهی اجمالی

بین ژوئن و سپتامبر ۲۰۱۶، از بیش از ۱۷ هزار نفر در ۱۶ کشور دنیا در رابطه با طیفی از مسائل مربوط به جنگ نظرسنجی به عمل آمد. این تحقیق توسط مؤسسه‌ی بین‌المللی وین/گالوپ (WIN/Gallup) و شرکای آنها در کشورهای مزبور اجرا شد. در صفحات پیش رو، برخی از پرسش‌هایی که در این نظرسنجی مطرح شده به همراه نمودارهایی که به منظور تفکیک پاسخ شرکت‌کنندگان ترسیم شده آمده است. پرسش‌های مشابهی نیز در آخرین تحقیق «مردم و جنگ» که حدود ۲۰ سال قبل در ۱۹۹۹ انجام شد مطرح شده بود و همین امر ما را قادر می‌سازد مقایسه‌هایی را بین این دو برهه انجام دهیم.

یافته‌های کلیدی

درخواست برای اقدام

- مردمی که در کشورهای جنگ‌زده زندگی می‌کنند بر این باورند که قانون اهمیت دارد. بیش از دو سوم تمامی شرکت‌کنندگان فکر می‌کنند که اعمال محدودیت بر جنگ کماکان امری منطقی است. تقریباً نیمی از ساکنان کشورهای جنگ‌زده که در این تحقیق شرکت کردند هنوز بر این باورند که کنوانسیون‌های ژنو مانع وخیم‌تر شدن شرایط جنگی می‌شوند.
 - نتایج تحقیق نشان می‌دهد که خشونت بر علیه مراقبت‌های درمانی غیرقابل قبول است. بیش از سه چهارم شرکت‌کنندگان باور دارند که حمله به بیمارستان‌ها، آمبولانس‌ها و کارکنان درمانی کاری اشتباه است.
 - در مقایسه با سال ۱۹۹۹، مردم ساکن در ۵ کشور عضو دائم شورای امنیت و سوئیس بیشتر بر این باورند که مرگ غیرنظامیان در مناطق جنگی، بخش اجتناب‌ناپذیری از جنگ است.
 - در طول دو دهه‌ی گذشته، نقطه نظر عموم در رابطه با شکنجه دچار تحول شده است. دو سوم از تمامی کسانی که در تحقیق سال ۲۰۱۶ شرکت کردند گفتند که شکنجه کاری اشتباه است. با این حال وقتی از آنان این پرسش مطرح شد که آیا می‌توان یکی از پیکارجویان دشمن را شکنجه داد، افراد کمتری نسبت به سال ۱۹۹۹ با این امر مخالف بودند. علاوه بر این، افزایش چشمگیری در تعداد کسانی که نظری نداشتند و یا نمی‌خواستند به این پرسش پاسخ دهند مشاهده شد.
 - بین نقطه نظرات عمومی و سیاست‌ها و عملکرد دولت‌ها و گروه‌های مسلح نیز تفاوت وجود دارد. موارد نقض قانون جنگ، از جمله هدف قراردادن غیرنظامیان، کارکنان بخش بشردوستانه و بیمارستان‌ها کماکان ادامه دارد، ولی نتایج تحقیق به روشنی نشان می‌دهد که بیشتر مردم می‌دانند که چنین روش‌هایی اشتباه هستند و غیرنظامیان و کارکنان و تأسیسات درمانی باید تحت حمایت و حفاظت باشند.
- به تمامی طرف‌های درگیری، شامل گروه‌های مسلح غیردولتی، یادآوری می‌شود که بر مبنای حقوق بین‌الملل ملزم هستند تا به زندگی و کرامت افراد احترام گذارند و نیز احترام به آن را تضمین نمایند. حمایت از طرف‌های یک درگیری مسلحانه باید بر اساس میزان رعایت قانون از سوی آنان باشد.
 - دولت‌ها و گروه‌های مسلح باید برای یافتن راه‌هایی به منظور افزایش میزان احترام به حقوق بین‌المللی بشردوستانه، اراده‌ی سیاسی بیشتری از خود نشان دهند، از جمله با پاسخگو دانستن کسانی که این مجموعه قوانین را نقض می‌کنند.
 - ممانعت از درمان مجروحان و بیماراران در درگیری مسلحانه یکی از موارد نقض قوانین جنگ است. تمامی طرف‌های درگیری باید به خاطر داشته باشند که طرز رفتار آنها با مردم، از جمله با رزمندگان مجروح دشمن، موضوع مهمی است که می‌تواند بر روند عادی شدن شرایط مردم پس از پایان درگیری تأثیر داشته باشد.
 - شکنجه در تمامی شرایط غیرقانونی و غیرقابل پذیرش است. تمامی طرف‌های درگیری باید به قانون احترام بگذارند. شکنجه توهینی آشکار به انسانیت قلمداد می‌شود و نمی‌تواند موجب ایمن‌تر شدن جامعه‌ی ما شود. شکنجه‌گران باید محاکمه و مجازات شوند.

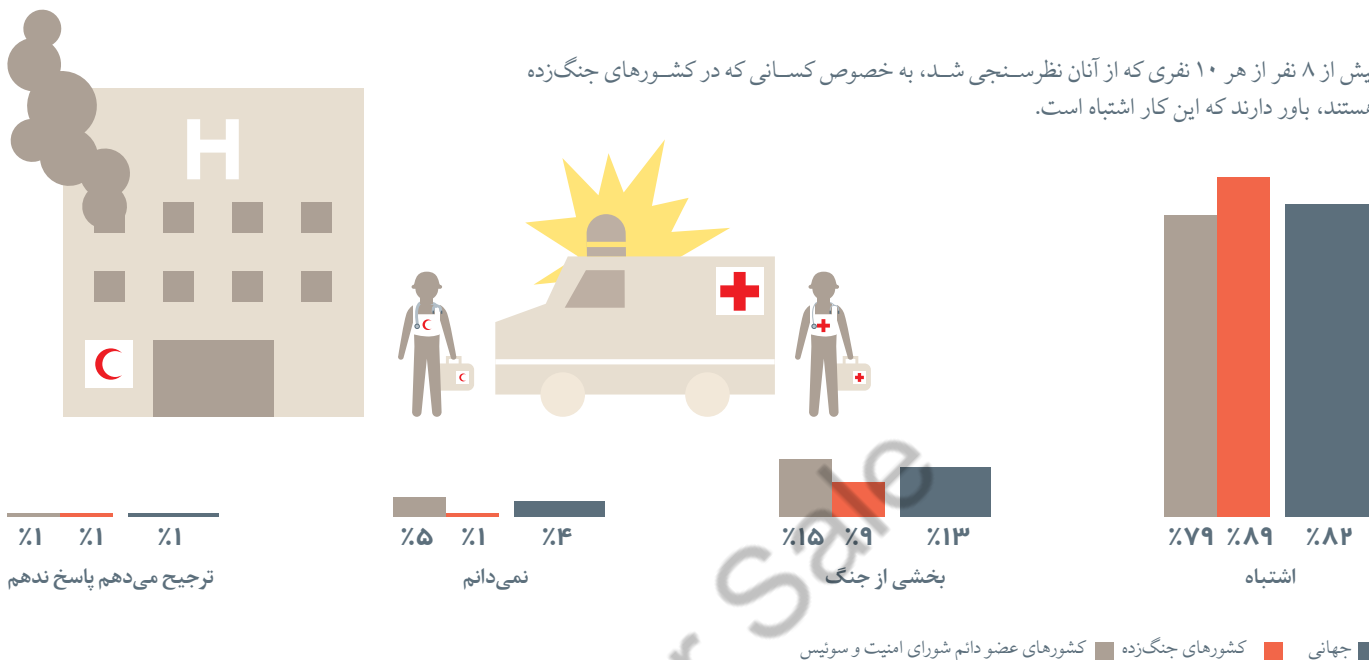
ICRC

برای اطلاعات بیشتر به www.icrc.org/peopleonwar رجوع شود.

مراقبت‌های درمانی در معرض خطر

در رابطه با حمله به بیمارستان‌ها، آمبولانس‌ها و کارکنان درمانی به منظور تضعیف دشمن چه؟
آیا این کار غلط است و یا فقط بخشی از جنگ محسوب می‌شود؟

بیش از ۸ نفر از هر ۱۰ نفری که از آنان نظرسنجی شد، به خصوص کسانی که در کشورهای جنگ‌زده هستند، باور دارند که این کار اشتباه است.

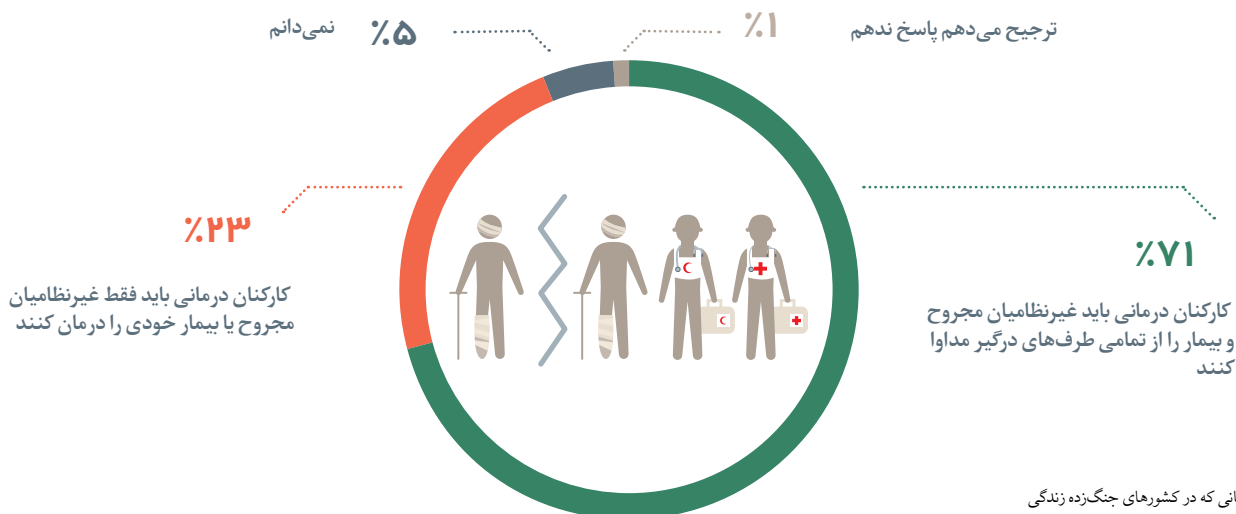

در جریان درگیری مسلحانه، کدام یک از گزینه‌های زیر به نظر شخصی شما نزدیک‌تر است؟

(الف) کارکنان درمانی باید فقط مجروحان و بیماران غیرنظامی خودی را درمان کنند.

(ب) کارکنان درمانی باید غیرنظامیان و بیماران غیرنظامی از تمامی طرف‌های درگیر را درمان کنند.

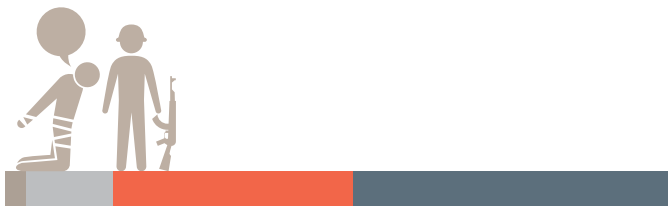
در کل، از هر ۱۰ نفر ۷ نفر باور دارند که کارکنان درمانی باید مجروحان و بیماران غیرنظامی از تمامی طرف‌های درگیر را مداوا کنند. با این حال، تقریباً یک چهارم از کسانی که در تحقیق شرکت داشتند بر این باورند که کارکنان درمانی باید فقط افراد خودی را درمان کنند. این باور در کشورهای جنگ‌زده کمی پررنگ‌تر است.*

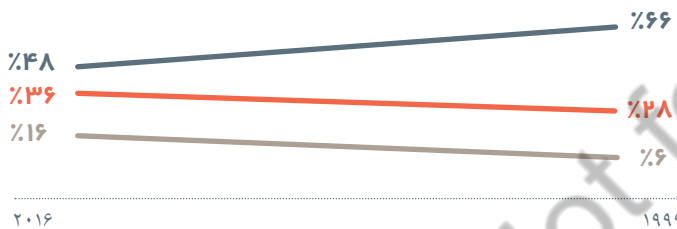
* ۲۵٪ از کسانی که در کشورهای جنگ‌زده زندگی می‌کنند گفتند که کارکنان درمانی باید فقط افراد خودی را مداوا کنند.

دو سوم از تمامی کسانی که این پرسش برای آنها مطرح شد می‌گویند که شکنجه کار اشتباهی است. با این حال، در مقایسه با سال ۱۹۹۹، مردم خیلی بیشتری در سال ۲۰۱۶ باور دارند که یک پیکارجوی دشمن را می‌توان برای کسب اطلاعات شکنجه کرد. در عین حال، تعداد کسانی که نظری نداشته و یا ترجیح می‌دهند پاسخ ندهند نیز افزایش چشمگیری از خود نشان داده است. در رابطه با نگرشی که نسبت به شکنجه وجود دارد این تحقیق مبین طیف گسترده‌ای از نظرات در ۱۶ کشور مربوطه بود، که همگی در جدول زیر نشان داده شده‌اند. نسبت بسیار بالاتری از مردم در کشورهای جنگ‌زده موافقند که یک پیکارجوی اسیر دشمن را می‌توان شکنجه داد.

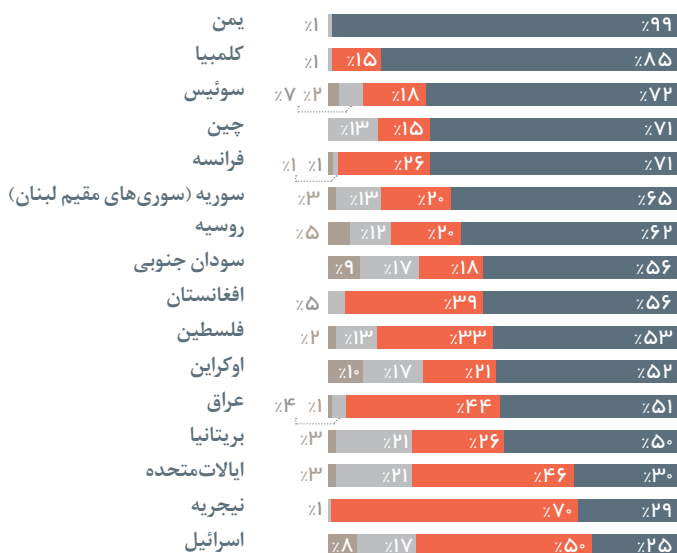
آیا می‌توان پیکارجوی اسیر دشمن را برای کسب اطلاعات مهم نظامی شکنجه کرد؟

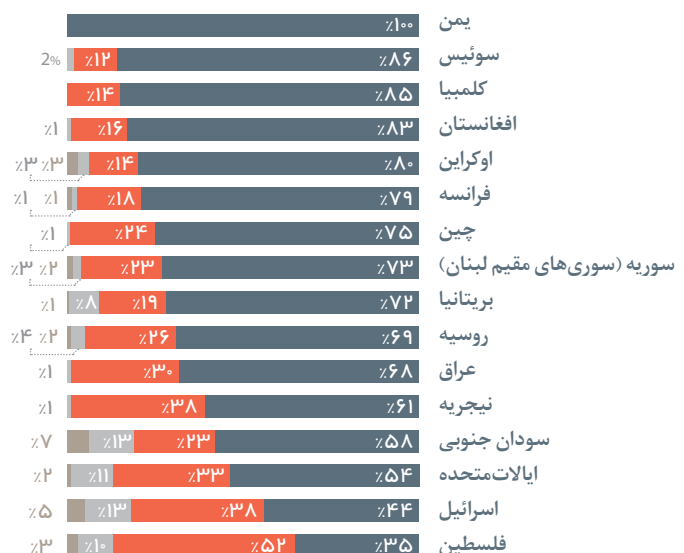
آیا شکنجه اشتباه است یا تنها بخشی از جنگ؟*

* مقایسه بین ۱۹۹۹ و ۲۰۱۶ در اینجا ممکن نیست چون این پرسش در تحقیق اولیه مطرح نشده بود.

* مقایسه بین ۱۹۹۹ و ۲۰۱۶ در اینجا ممکن نیست چون این پرسش در تحقیق اولیه مطرح نشده بود.

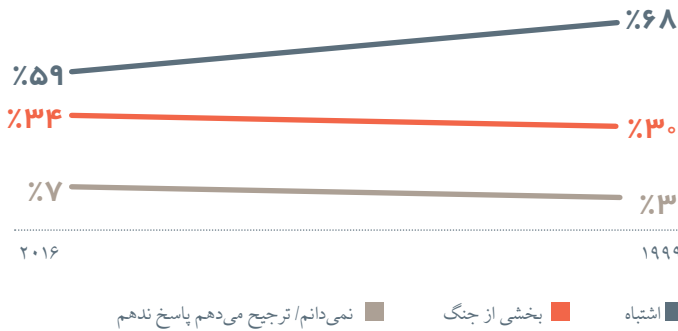
خیر ■ بله ■ نمی‌دانم ■ ترجیح می‌دهم پاسخ ندهم

اشتباه ■ بخشی از جنگ ■ نمی‌دانم ■ ترجیح می‌دهم پاسخ ندهم

طرز رفتار در جنگ

در مورد حمله به رزمندگان دشمن در روستاها یا شهرهای پرجمعیت به منظور تضعیف دشمن، اگر بدانید که غیرنظامیان زیادی کشته خواهند شد، چه نظری دارید؟ آیا این کار اشتباه است یا فقط بخشی از جنگ محسوب می‌شود؟

از هر ۱۰ نفر تقریباً ۶ نفر بر این باورند که این روش اشتباه است. این به معنای کاهش ۱۰ درصدی نسبت به سال ۱۹۹۹ است. همچنین تفاوت فاحشی در نقطه نظرات کسانی که در کشورهای جنگ‌زده زندگی می‌کنند وجود دارد، که تقریباً ۸ نفر از هر ۱۰ نفر آنان باور دارند که این کار اشتباه است، در حالیکه بین مردم کشورهای عضو دائم شورای امنیت و سوئیس فقط نیمی از شرکت‌کنندگان با این نظر موافقت می‌کنند.^۱

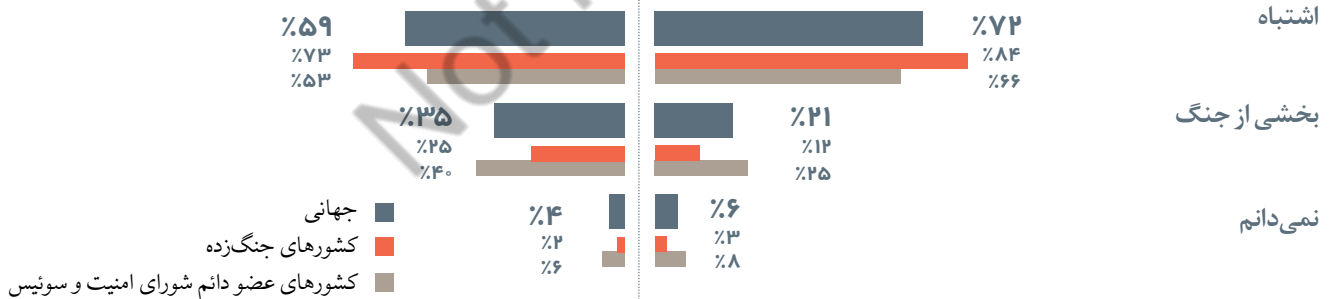
^۱ در تحقیق ۲۰۱۶، ۷۸٪ از کسانی که در کشورهای جنگ‌زده زندگی می‌کنند و ۵۰٪ از مردم کشورهای عضو دائم شورای امنیت و سوئیس گفتند که این غلط است.

کارکنان بخش بشردوستانه هم گاهی در هنگام کمک‌رسانی در مناطق جنگی مجروح یا کشته می‌شوند- آیا این غلط است و یا فقط بخشی از جنگ محسوب می‌شود؟

در رابطه با حمله به آثار تاریخی و مذهبی به منظور تضعیف دشمن چه نظری دارید؟ آیا غلط است و یا فقط بخشی از جنگ محسوب می‌شود؟

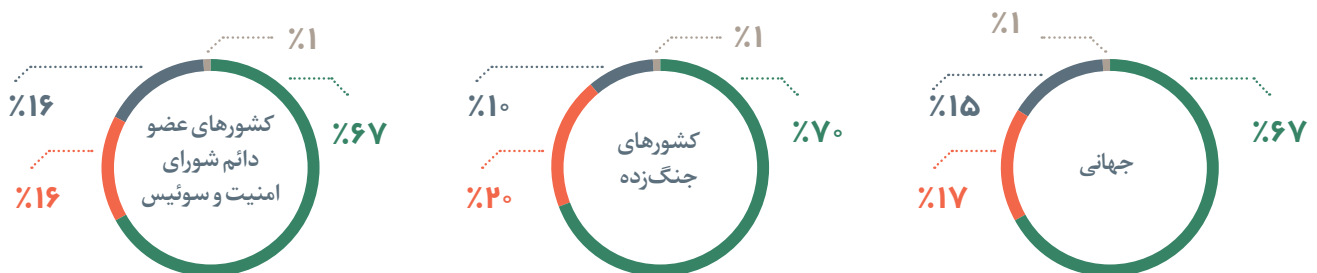
در کل فقط ۵۹٪ از مردم فکر می‌کنند که این کار اشتباه است. در کشورهای عضو دائم شورای امنیت و سوئیس، فقط کمی بیش از نیمی از کسانی که در تحقیق شرکت داشتند بر این باورند که این اشتباه است، در حالیکه ۴۰٪ فکر می‌کنند که این بخشی از جنگ است.

در کل، اکثر شرکت‌کنندگان باور دارند که این کار اشتباه است، به خصوص کسانی که در کشورهای جنگ‌زده زندگی می‌کنند.

کنوانسیون‌های ۱۹۴۹ ژنو درست بعد از جنگ دوم جهانی تصویب شدند، یعنی تقریباً ۷۰ سال پیش. این در حالی است که امروزه جنگ‌ها بسیار متفاوت از آن زمانند، پس آیا هنوز هم اعمال محدودیت بر جنگ منطقی است؟^۲

در کل، بیش از دو سوم از شرکت‌کنندگان فکر می‌کنند که هنوز هم اعمال محدودیت بر جنگ کاری منطقی است. این تعداد در کشورهای جنگ‌زده کمی بیشتر است.

^۲ این پرسش فقط از ۶۷٪ از مردم که گفتند از حقوق بین‌المللی بشردوستانه و کنوانسیون‌های ژنو اطلاع دارند پرسیده شد.